

Ἑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ὑπὸ τῆς Ἐπιτελικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ εἶχε προκηρυχθῇ διαγωνισμός διὰ τὴν κατασκευὴν ἀναμνηστικῶν Ἡρώων. Ἐνεκρίθησαν ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ καλλιτεχνῶν καὶ ἀξιωματικῶν τὰ ἑξῆς προτάματα :

Διὰ τὴν Δοιράνην ἐβραβεύθη παμψηφεὶ τὸ πρόπλασμα τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντ. Σώχου. Τὸ μνημεῖον παριστᾷ τὴν Νίκην πτερωτὴν κρατοῦσαν ξίφος, θὰ στοιχίσῃ δὲ 500,000 δραχμῶν.

Διὰ τὸ Ἡρῶν Κιλκίς ἐβραβεύθη ὁ κ. Γ. Δημηριάδης. Ἀθηναῖος, εἰς ὃν καὶ ἀνετέθη ἡ ἐκτέλεσις ἀντὶ 800,000 δραχ. Τὸ βραβευθὲν εἶνε τὸ εἰκοστὸν ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελεσθέντων. Παριστᾷ τὸν τελευταῖον στρατιώτην.

Διὰ τὸ Ἡρῶν Γιαννιτσῶν ἐνεκρίθη τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ζευγώλη ὑποβληθὲν ἀντὶ 800,000 δραχμῶν.

— Ἡ κλαπέισα πρὸ ἐννέα ἐτῶν περὶπου κεφαλῇ τῆς Ὑγιᾶς ἐκ τοῦ Μουσείου Τεγῆας ἀνευρέθη συνεπείᾳ καταγγελίας εἰς τὸ χωρίον Γκιόζα τῆς Κορινθίας, ἔνθα τὴν εἶχον τεθαμένην οἱ συγγενεῖς τοῦ ἐν προφυλακίσει καθηγητοῦ Μπίμπα. Ἡ κεφαλὴ κατ' ἄλλους εἶναι ἔργον τοῦ Σκόπα, κατ' ἄλλους τοῦ Πραξιτέλους, θεωρεῖται δὲ ἀνωτέρα καὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. Τὴν εἰκόνα αὐτῆς ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ «Πινακοθήρῃ» τοῦ Μαρτίου τοῦ 1917 Ἡ ἀξία τῆς ὑπολογίζεται εἰς 50 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

— Ἀπέθανεν ὁ διακικριμένος Ἑλληνιστὴς Κων. Λάσκαρις, γυμνασιάρχης διαπρέφας ὡς συγγραφεὺς καὶ ὡς διδάσκαλος τῶν Ἑλλήν. γραμμάτων.

— Ἀπέθανεν τῇ 1 Ὀκτωβρίου ὁ Ἐμμανουὴλ Λυκούδης, ἐπιφανὴ κατέχων θέσιν ἐν τῇ θεραπείᾳ τῆς Θέμιδος καὶ τῶν Μουσῶν. Διεκρίθη ὡς συγγραφεὺς διὰ τὴν γλαφυρότητα καὶ χάριν. Ἐκτὸς ἐπιστημονικῶν συγγραφῶν, ἔγραψε σειρὰν ἐκλεκτῶν διηγημάτων, ὡς καὶ Ὀδοιπορικὰς ἐντυπώσεις. Εἰς παλιότεραν ἐποχὴν, συχνὰ ἐδημοσιογράφη. Πνεῦμα σπινθηροβόλον, κρίσις ἀσφαλὴς, ἀφηγητὴς ἐλκυστικὸς, εὐγενὴς τὴν ψυχὴν.

— Δύο καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις Ἑλληνικαὶ ἐγένοντο ἐν Παρισίοις. Τῆς κ. Φλωρᾶ-Καραβία, ἣτις ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀμερικῆς, εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις τὰς ὁποίας ἐξέθεσεν ἔργα τῆς, καὶ τοῦ κ. Γ. Βώκου.

— Ἐπὶ τῇ τριακονταετηρίδι τοῦ θεατρικοῦ σταδίου τοῦ Γρ. Ξενοπούλου παρεστάθη τὸ πρῶτον δρᾶμα τοῦ «Ψυχοπατέρας» καὶ ἐξεδόθη πανηγυρικῶν τεύχος ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας τῶν θεατρικῶν συγγραφέων.

— Τὸ βραβεῖον Νόμπελ τῆς λογοτεχνίας διὰ τὸ ἔτος 1925 ἀνενεμήθη εἰς τὴν Νορβηγὸν ποιήτριαν καὶ συγγραφεῖα Σίγγριδ Οὐνδεστ, τῆς ὁποίας τὸ μυθιστόρημα «Χριστιὰ Λαβρανδόττερ» θεωρεῖται ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τῆς Σκανδιναβικῆς φιλολογίας. Εἰς τὰ ἔργα τῆς ἡ Οὐνδεστ φαίνεται πολὺ ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὸ περιφημὸν ἔργον «Γένος καὶ χαρακτὴρ» τοῦ Ὄττο Βάινινγκερ. Τὰ περισσότερα τῶν ἔργων τῆς ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ψυχολογίαν τῶν παιδῶν.

— Γάλλοι ἀρχαιολόγοι ἀνέσκαψαν πλησίον τῆς

Σμύρνης τὴν ἀρχαίαν πόλιν Θεωνάς, ὅπου ὑπῆρχεν ὁ τάφος τοῦ Ἀνακρέοντος.

— Ἐν Βελεστίνῳ ἐνεργεῖ ἀνασκαφὰς ὁ κ. Ἀρβανιτόπουλος εἰς τὸν ἐκεῖ μέγαν ναὸν τοῦ Διὸς.

— Ὁ Γερμανὸς καθηγητὴς Γκρίμε κατώρθωσε ν' ἀναγνώσῃ ἐν Σινᾷ τὰς ἀρχαίας πλάκας ἃς ὁ Μωϋσῆς κατέθεσε πρὸς τιμὴν τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραῶ, ἣτις ἔσωσεν αὐτὸν ἐκ τοῦ Νεῖλου. Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἐπίστη ὅτι ὁ Μωϋσῆς ἦτο, ὄχι μυθικόν, ἀλλ' ἱστορικὸν πρόσωπον.

— Κατὰ τὴν ἐκθεσὶν τῶν Διακοσμητικῶν Τεχνῶν ἐν Παρισίοις ἡ Ἑλλὰς ἔτυχεν ἐξαιρετικῶν τιμῶν. Ἀντεπροσωπεύθη διὰ δύο μελῶν εἰς τὴν Ἑλλανόδικον ἐπιτροπὴν, τὸ περίτερόν τῆς ἐτιμήθη διὰ τοῦ μεγάλου βραβείου. Ὁ ἀρχιτέκτων κ. Σκυριανὸς, καὶ οἱ καλλιτέχναι κ. κ. Λουκίδης, Γαλάνης καὶ Ράλλης ἐτέθησαν ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. Διπλώματα ἀνενεμήθησαν εἰς τὴν κ. Ἑλπίδα Καλογεροπούλου, εἰς τὸν ζωγράφον κ. Κογεβίνα καὶ εἰς ἐκθέματα τῆς κ. Ζυγομαλᾶ, τῆς «Προόδου», τοῦ Λυαίου τῶν Ἑλληνίδων καὶ τῶν κυριῶν Πολίτου καὶ Βαλαωρίτου. Ἡ Τουρκία δὲν ἔλαβεν οὐδεμίαν ἀπολύτως διάκρισιν. Ἐν ὅλῳ ἐπεσκέφθησαν τὴν ἐκθεσὶν 16,000,000 ἄτομα.

— Μετ' ὀλίγων μηνῶν συμπίπτει ἡ ἐννενηκονταετηρὶς ἀπὸ τῆς γεννήσεως καὶ τριακονταετηρὶς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀχιλλέως Παράσχου. Οἱ φίλοι καὶ θαυμασταὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντες νὰ τιμήσουν ἀπὸ κοινοῦ τὴν μνήμην του, συνέστησαν ἐπιτροπὴν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν μᾶλλον συνδεθέντων μετ' αὐτοῦ, πρὸς ἀνάλογον ἐκδήλωσιν τῶν αισθημάτων, ἅτινα ἐνέπνευσεν εἰς τὸ Πανελλήνιον ἡ ἐθνικὴ τοῦ Μούσα. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, πρὸς ἣν δύνανταν ν' ἀποτανθῶσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συνετελέσωσιν εἰς τὴν περιφανέστεραν ἐκδήλωσιν τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Χ. Ἀγγίνου, Θ. Βελλιανίτου, Ι. Δαμβέργη, Γ. Δροσίνη, Δ. Καμπούρογλου, Ἀ. Κύρου, Δ. Λαμπράκη, Σ. Μενάρδου, Θ. Νικολοῦδη, Π. Νιρβάνα καὶ Κ. Παλαμᾶ.

— Ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἀπονομὴν τοῦ βραβείου τῆς κ. Μαρίκας Κοτοπούλη ἐκ πεντακιςχιλίων δραχμῶν διὰ τὸ καλλίτερον ἑλληνικὸν ἔργον τῆς ἐφετινῆς θεατρικῆς περιόδου ἔκρινε ὡς τοιαῦτα διὰ μὲν τὸ δρᾶμα τὰ «Ἀρραβωνιάσματα» τοῦ κ. Δημ. Μπόρη, διὰ δὲ τὴν κωμῶδιαν τὸ ἔργον «Δακτυλογράφος ζητεῖ θέσιν» τοῦ κ. Μωραϊτίνου.

— Τὰ δύο Ὁδῆα ἦνσαν τὰς ὁρχήστρας τῶν διὰ τὴν διοργάνωσιν δὲ συνέστη Σύλλογος συναυλιῶν. Λέγονται ἤδη ἑβδομαδιαίαι συμφωνικαὶ συναυλίαι μὲ ἐπαναλήψεις τὴν ἐπομένην ἡμέραν. Ἀτυχῶς αἱ τιμαὶ εἶναι δυσπρόδοτοι, περιορίζεται δ' οὕτω ἡ διάδοσις τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος, μεταβληθέντος τοῦ Συλλόγου εἰς ἐμπορικὴν ἐκμετάλλευσιν, τῆς ὁποίας προΐσταται ἄμουςος ἐπιχειρηματίας.

— Ὁ διάσημος Πολωνὸς πιανίστας κ. Γκοτόφσκι εἰς τὸ ρεσιτάλ τὸ ὁποῖον ἔδωκε ἔδειξε τὴν μεγάλην του μουσικότητα. Ἡ τέχνη του διεκρίνεται κυρίως διὰ τὴν ἀκαλόγητα τοῦ παιξίματος, καὶ τὴν εὐχέριαν ἣτις δὲν ἔχει τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τοὺς ἀκροβατισμοὺς εἰς οὓς ἀρέσκονται μερικοὶ γεωτερισταί.